

ЗАЯВА ПРЕЗИДІЇ РОСІЙСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

25 лютого виконавчий керівник Асоціації міжнародного права (International Law Association) опублікував нагадування про прихильність нормам міжнародного права. У документі підтверджується "значимість" такого основного принципу міжнародного права, передбаченого в Статуті ООН, як заборона використання збройної сили, крім як з метою самооборони або за рішенням Ради Безпеки ООН.

Хоча в документі Російська Федерація і не звинувачується в порушенні даного принципу, це мається на увазі на загальному інформаційному тлі таких звинувачень, перш за все словами про те, що підтвердження прихильності міжнародному праву «доречно в даний момент» («appropriate at this moment»).

Але таке підтвердження авторитетна міжнародна організація не визнала "доречним" в інші моменти –

- коли США палили напалмом мирні населені пункти В'єтнаму в період війни з Демократичною Республікою В'єтнам в 1960-х роках, хоча факт використання США збройної сили без рішення Ради Безпеки ООН-загальновідомий; як і факти порушень США міжнародного гуманітарного права в цій агресивній війні;

- коли США організували збройну боротьбу на території Нікарагуа для повалення уряду Сандіністського Фронту національного визволення в 1980-х роках, що встановлено навіть у рішенні Міжнародного Суду ООН;

- коли збройні сили США і їх союзників вторглися в Ірак в 2003 р. без рішення про те Ради Безпеки ООН.

Перелік таких Збройних вторгнень США на території інших держав (Панами, Гренади і т. д.) можна продовжувати. У ті моменти керівництво неурядової організації-Асоціації міжнародного права-чомусь не вважало "доречним" нагадати про важливість дотримання принципів Статуту ООН. Не кажучи вже про скидання США атомних бомб на японські міста Хіросіму і

Нагасакі в серпні 1945 р. - після того, як Статут ООН був уже підписаний. Наслідки цього страшного міжнародного злочину США також загальновідомі.

Що ж стосується "справжнього моменту«, саме, міжнародно-правового виміру спеціальної військової операції Російської Федерації на території Донбасу, а також на території суміжних районів України, то нагадуємо, перш за все, про науково-правові дослідження співучасті США в державному перевороті в Києві в 2014 р., коли зусиллями США конституційно обраний президент України був силою замінений на» виконуючого обов'язки" президента України, а Вашингтон отримав можливість управляти владними структурами Києва. Йдеться, насамперед, про наступні науково-правові публікації російською та англійською мовами:

«» Московський журнал міжнародного права", №1/2015 р.;

«» Міжнародне життя", № 3/2019 р.;

...

-Chinese Journal of International Law. No 1/ 2021.

Саме внаслідок керованого з США державного перевороту в Києві Україна розкололася, посилювалося стравлювання людей, що говорять російською та українською мовою, активізувалися націоналістичні та нацистські Сили України. Після coup d'etat в Києві 2014 р. Протягом багатьох років Збройні Сили України, їх націоналістичні батальйони обстрілювали Донбас – територію, жителі якої не визнали нову, неконституційну, проамериканську владу в Києві. Після державного перевороту 2014 р. українські націоналісти вбивали російських активістів у Харкові, палили в Одесі, при потуранні нової кийівської влади. Така доля спіткала б і населення Криму, якби воно настільки дружно і швидко не проголосувало на референдумі за возз'єднання зі своєю історичною батьківщиною - Росією.

Багаторічні мирні зусилля Росії на основі Мінських домовленостей спонукати післяпутчу Україну припинити агресивні дії проти російських поселень, проти конкретних громадян Росії, які проживають на цих територіях не мали результату. Мирних жителів Донбасу, в т. ч. громадян Росії,

продовжували обстрілювати. Визнання Росією народних республік-Донецької та Луганської – лише посилює антиросійські акції Києва.

У таких виняткових обставинах Російська Федерація змушена була піти на спеціальну операцію-військовим шляхом провести звільнення громадян Росії, які проживають на цих територіях, всіх росіян і українців від нацистів і націоналістів України. Здійснюючи також демілітаризацію України, Російська Федерація не має наміру окупувати ці території. Раніше Росія вже визнала Донецьку і Луганську Республіки в якості суверенних держав, не кваліфікуючи їх в якості частини російської території.

Утримуватися від здійснення такої військової операції було вже небезпечно для національних інтересів Росії, для майбутньої російської державності, її суверенітету і безпеки: подальше управління Вашингтоном владою в Києві вело до посилення нацькування українців на росіян, на Росію; вело до героїзації нацистів і тих українців, які співпрацювали в роки другої світової війни з нацистами; вело до розміщення нових озброєнь НАТО на території України; до її членства в НАТО; могло привести до появи в такій антиросійській Україні ядерної зброї.

Практика поглинання НАТО з 1991 р. територій не тільки країн-союзників СРСР за Варшавським договором, але навіть і деяких колишніх республік СРСР (Латвії, Литви, Естонії) показує, що це не гіпотетичні побоювання.

Безпека для Росії, створювана системою міжнародних домовленостей, у т. ч. Завершальним актом 1975 р., вже зруйнована НАТО і її бойовим лідером - США .

В силу цих виняткових обставин, на основі положень Статуту ООН про самооборону, Про захист прав людини, відповідно також з міжнародними договорами Російської Федерації з Донецькою і Луганською республіками, на прохання цих держав і враховуючи звернення російських громадян, які проживають на території цих республік, президент Росії прийняв рішення про

спеціальну військову операцію на території України з метою її денацифікації і демілітаризації.

Суду будуть віддані тільки військові злочинці з керівництва посепутчевской України, а також ті командири "Азова" та інших націоналістичних підрозділів, ті інші командири Збройних сил України, які, як буде судом встановлено, віддавали накази вбивати мирних росіян в Донбасі, в Харкові, в Одесі, інших містах. Населенню України, численним родичам росіян в Україні – які говорять і українською, і російською мовами-російські військові не заподіють шкоди.

Вище були наведені приклади збройного вторгнення США на території іноземних держав, в тому числі скидання атомних бомб на японські міста, застосування напалму проти сіл у В'єтнамі, застосування зброї проти населення Іраку і військовий супровід США страти його президента. Підкреслимо: у зв'язку з цими встановленими міжнародними злочинами жодна з держав світу не ввела якісь односторонні обмежувальні економічні заходи («санкції») проти США.

А від економічних "санкцій", які ввели зараз проти Росії США і їх західні союзники, страждають насамперед широкі верстви російського, українського населення, російський бізнес, його партнери, в тому числі в західних країнах.

Виходимо з того, що викладені міжнародно-правові доводи будуть почуті не тільки в національних відділеннях асоціації міжнародного права.

Президія Російської асоціації міжнародного права